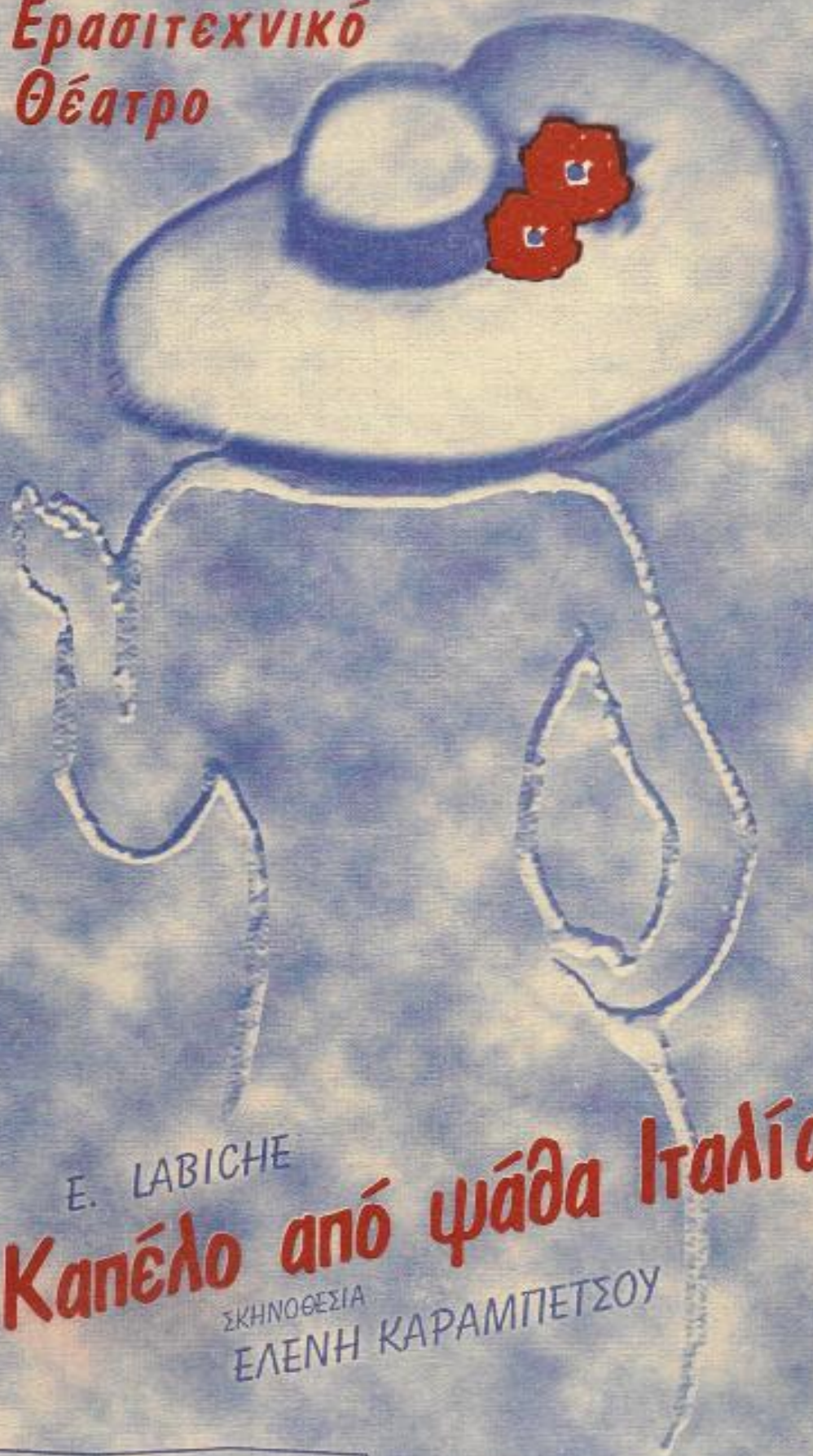

Τριφυλιακό
Ερασιτεχνικό
Θέατρο

Ε. LABICHE
Καπέλο από ψάδα Ιταλίας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ

ΦΙΛΙΑΤΡΑ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2001

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΕΣΔΡΟΣ :
Νίκος Κωνσταντόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΕΣΔΡΟΣ :
Ρένα Τωμαδάκη - Γεωργαπούλου

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ :
Καλομοίρα Εστιανίδη - Πετρίδη

ΤΑΜΙΑΣ :
Δημήτρης Αργύρης

ΜΕΛΗ :

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΩΝ :
Στέλλα Αθανασοπούλου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΙΚΟΥ :
Κώστος Μανώλης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ :
Νίκος Αντεναρόπουλος

ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :
Γιώργος Μακρής
Παναγιώτης Μιχαλακόπουλος
Γιάννης Πετρίδης

ΚΑΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
Κώστος Σφαλιός

ΜΕΛΗ :
Σπύρος Αντωνόπουλος
Καλομοίρα Εστιανίδη - Πετρίδη
Ρούλα Κυριακού
Τάκης Χρυσανθακόπουλος

EUGÈNE

Καπέλο από

Συντελεστές

Σκηνοθεσία : ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ
Επιλογή Μουσικής :

Σκηνογραφία - Σημικά : ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡ. ΜΑΚΡΗΣ

Κοστούμια : Βεστιάριο ΣΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

Φωτισμοί - Ηχητικά : ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλεια Ήχου : ΝΙΚΟΣ ΦΑΜΠΑΣ
Φωτογραφίες :

Ηχογράφηση : ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Φροντιστήριο : ΓΕΩΡΓΙΑ ΡΟΪΛΟΥ
ΡΕΝΑ ΤΩΜΑΔΑΚΗ-ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Μακιγιάζ : ΓΙΟΥΛΗ ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κομμώσεις : ΕΥΗ & ΣΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλεια Προγράμματος : ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ-ΠΕΤΡΙΔΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΥΛΙΚΑ &

LABICHE

ψάδα Ιταλίας

Διανομή

(ΜΕ ΣΕΙΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗΣ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ)

ΒΙΡΖΙΝΙ, καμαριέρα του Μπομπερτού : ΝΙΚΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

ΦΕΛΙΞ, καμαριέρης του Φαντινάρ : ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΕΖΙΝΕ, θείος της Έλεν : ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΝΤΙΝΑΡ, εισοδηματίας : ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΑΛΤΟΣ

ΑΝΑΪΣ, γυναίκα του Μπομπερτού : ΡΙΤΣΑ ΧΑΛΑΖΟΝΙΤΗ

ΕΜΙΛ ΤΑΒΕΡΝΙΕ, λοχαγός, ερωμένος της : ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ

ΝΟΝΑΝΚΟΥΡ, πεθερός του Φαντινάρ : ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΕΛΕΝ, κόρη του : ΕΛΕΝΗ ΜΑΤΖΑΦΛΑΡΗ

ΜΠΟΜΠΕΝ, ξάδερφος της Έλεν : ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΑΔΑΜΗΣ

Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ της Έλεν : ΡΕΝΑ ΤΩΜΑΔΑΚΗ

ΚΛΑΡΑ, καπελού : ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΡΝΤΙΒΟ, λογιστής στο καπελάδικο : ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΜΠΑΛΗΣ

ΙΣΑΜΠΕΛ ΝΤΕ ΣΑΜΠΙΝΥ, βαρώνη : ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ

ΚΛΟΤΙΑΝΤ, καμαριέρα της βαρώνης : ΓΕΩΡΓΙΑ ΡΟΪΛΟΥ

ΜΠΟΜΠΕΡΤΟΥΙ : ΤΑΚΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΚΑΝΕΑΣ : ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Eugene LABICHE (1815- 1888)

Γάλλος κωμωδιογράφος που έγραψε πολλές από τις πιο δημοφιλείς και διασκεδαστικές ελαφρές κωμωδίες του γαλλικού θεάτρου του 19^{ου} αιώνα. Καταγόμενος από την αστική τάξη που έμελλε να του προσφέρει το κοινωνικό πλαίσιο για τα περισσότερα έργα του, ο Λαμπίς προετοιμαζόταν για το δικηγορικό επάγγελμα και εργάστηκε μετά για λίγο ως δημοσιογράφος πριν αρχίσει τη σταδιοδρομία του ως συγγραφέας. Η πρώτη μεγάλη επιτυχία του από τα πρώιμα θεατρικά έργα του ήταν ο Κύριος ντε Κουασλέν (Monsieur de Coislin). Ακολούθησε μια μακρά σειρά κανονικού μήκους και μονόπρακτων κωμικών έργων. Οι κωμωδίες του παίχθηκαν κυρίως στο Παλαιό Ρουαγιάλ, την έδρα της ελαφράς κωμωδίας. Τυπικά, τα έργα του βασίζονται σε ένα απίθανο γεγονός που εξελίσσεται σε έναν κυκεώνα, μέσα από τον οποίο προβάλλει η απερισκεψία και η αδυναμία των χαρακτήρων.

Ανάμεσα στα καλύτερα έργα του συγκαταλέγονται Το Καπέλο από Ψάθα Ιταλίας (Le Chapeau de paille d'Italie, 1851), που ενέπνευσε την ομώνυμη κλασική ταινία του Ρενέ Κλαίρ (1927), Le Misanthrope et l'Auvergnat (1852), Το ταξίδι του κ. Περισόν (Le voyage de M. Perrichon, 1860) και Στάχτη στα μάτια (La Poudre aux yeux, 1861). Γεμάτα δραματικά ευρήματα, τα έργα του δείχνουν εν τούτοις πραγματική και βαθιά γνώση της ανθρωπίνης φύσης. Με τη δημοσίευση των Απάντων του (Theatre complet, 10 τόμ. 1878-1883), όταν είχε αποσυρθεί, γνώρισε νέες ζωηρές επιδοκιμασίες και επιτυχία, συμπεριλαμβανομένης και της εκλογής του στη Γαλλική ακαδημία.

ΓΑΛΛΩΣ - LAROUSSE - BRITANNICA

Μείνε, μείνε παιδί !
 Η συντέλεια περιμένει να πεθάνει
 και το τελευταίο παιδί !
 ΡΕΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Σ' ακολουθώ σ' ένα παιχνίδι μασκαράτας δίχως τελειωμό.
 Μεταμφιέζω το δρόμο του κρυφτού και του αλλάζω όψη.
 Χρώματα, παιχνίδια παιδικά ταξιδεύουν στη σκηνή και μαρτυρούν
 πως όλα μπορούν να συμβούν. Η αλήθεια μπλέκει με το ψέμα
 και πίσω από τις κοντροκομένες μάσκες των προσώπων
 η φευγαλέα παιδικότητα μας κλείνει πονηρά το μάτι.
 Σ' ακολουθώ αλλά ποτέ μην μ' αφήσεις να σε βρω.
 Ένα καπέλο από ψάθα γεννά πάντα μια μαγεία.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ

Ο Λαμπίς γεφυρώνει χρονολογικά τη ρομαντική κωμωδία με την κινική φάρσα του καρ

τέλους του 19^{ου} αιώνα. Η πλούσια παραγωγή του σμίγει ούμενα την αστική σάτιρα με την τρελή αρλεκινάδα και το εξωφρενικό θέαμα με το σπινθηροβόλο διάλογο και συχνά το τραγούδι παίρνει ενεργό μέρος στη σύνθεση «κωμωδία - βωντβίλ».

Βωντβίλ (Vaudeville)

Είναι αρκετά παράξενο πως δεν εξελληνίστηκε ο όρος από τους καθαρευουσιάνους μας, που τον χρησιμοποιούσαν πάντα με τη φράγκικη προφορά του. Αρκετά αλλόκοτη είναι, εξάλλου, και η ετυμολογία της λέξης από το Βαλ-ντε-Βιρ, τον τόπο όπου ένας Νορμανδός του 15^{ου} αιώνα

διασκέδαζε τους χωρικούς με σατιρικά και πατριωτικά τραγουδάκια. Όταν η ψυχαγωγία τούτη απλώθηκε γεωγραφικά, αποκτώντας αστικότερο χαρακτήρα, η λέξη «βιλ» (=πόλη) αντικατέστησε το «βίρ». Το γεγονός είναι πως, προτού τελειώσει ο 19^{ος} αιώνας, το βωντβίλ αποτελούσε τη δημοφιλέστερη θεατρική αναψυχή - και συχνά τέχνη- της

Ευρώπης και της Αμερικής. Διακεκριμένοι στον καιρό τους δραματουργοί, ανάμεσά τους και ο Λαμπίς, ποίκιλλαν τα έργα τους με σατιρικούς στίχους, Συχνά - ιδιαίτερα στην Αμερική που εμφανίζονταν σε νούμερα. Και μεγάλοι ερμηνευτές της κωμωδίας ξεκίνησαν σαν Το είδος στάθηκε η μαγιά για επιθεώρηση, για τα θεαματικά λογοτεχνικά καμπαρέ. Ο τόπος προσφέροντας (ως μετα-μορφή «κωμειδύλλιο»

καλοπλήρωνε- διεθνείς τραγωδοί σχεδόν κατά κανόνα, οι κλασικής και σύγχρονης νομερίστες του βωντβίλ, την οπερέτα και την μюзикаλ και τα μας δεν υστέρησε του βωντβίλ) το

ΑΛΕΞΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ
«ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ» ΚΕΔΡΟΣ Αθήνα 1989

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Ο ΦΑΝΤΙΝΑΡ, λίγο πριν από την τελετή του γάμου του με την ΕΛΕΝ, κόρη του φτωχοεικόου

NONANKΟΥΡ, εμπλέκεται σε μια ξέφρενη και αγωνιώδη περιπέτεια αναζήτησης ενός σπάνιου καπέλου, όμοιου με εκείνο της ΑΝΑΪΣ, γιατί το ... έφαγε το

Τι δουλειά είχε η Αναΐς στο δάσος; Γιατί δεν είναι στα μαγαζιά όπως πιστεύει ο άντρας της, ο ζηλιάρης ΜΠΟΜΠΕΡΤΟΥΙ; Και γιατί είχε βγάλει το καπέλο της; Μήπως δεν είναι και τόσο αθώα η παρέα του λοχαγού ΕΜΙΛ που την συνοδεύει;

Θα καταφέρει τελικά ο Φαντινάρ να είναι παρών στο γάμο του; Ή μήπως του πάρει τη θέση ο ΜΠΟΜΠΕΝ, «ξάδερφος» της μέλλουσας γυναίκας του; Τι θα γίνει με όλο το σόι της Έλεν και

τη γλυκιά της παραμάνα που τρέχουν πίσω από το γαμπρό; Είναι ο ΤΑΡΝΤΙΒΟ Δήμαρχος; Πως θα γλιτώσει ο Φαντινάρ

από την πολιορκία της πρώην ερωμένης του, ΚΛΑΡΑΣ; Θα του δώσει άραγε το μοναδικό ίδιο καπέλο η τρελή Βαρώνη ντε ΣΑΜΠΙΝΥ; Τι ρόλο παίζουν στην όλη ιστορία οι υπηρέτες ΒΙΡΖΙΝΙ, ΦΕΛΙΞ και ΚΛΟΤΙΑΝΤ; Πως μπορείς να καταλάβεις αυτόν τον κυκεώνα, όταν μάλιστα είσαι θεόκουφος όπως ο θείος ΒΕΖΙΝΕ και έχεις να αντιμετωπίσεις και την ... εθνοφρουρά; ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ - ΠΕΤΡΙΔΗ

Το «ΚΑΠΕΛΟ ΑΠΟ ΨΑΘΑ ΙΤΑΛΙΑΣ» πρωτοπαίχτηκε στην Ελλάδα στις 26/8/1878 από τον θίασο «Μένανδρος».

Επίσης το «Βασιλικόν Θέατρο» ανέβασε το έργο με τίτλο «Το Ψάθινο Καπέλο» στις 20/3/1903.

Το 1940 παίζεται ένα άλλο έργο του Λαμπίς «Το Ταξίδι του κ. Περιόν» στο Θέατρο «Κοτοπούλη» και το 1941 ανεβάζει το ίδιο έργο η Μαρίκα Κοτοπούλη σε σκηνοθεσία του Κάρολου Κουν.

Τέλος, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος έδωσε παραστάσεις με το έργο «Ένα Καπέλο από Ψάθα Ιταλίας» σε σκηνοθεσία της Νανάς Νικολάου από τις 18 Φεβρουαρίου έως 23 Απριλίου 2000. Επίσης πρέπει να αναφέρουμε ότι η Εθνική Λυρική Σκηνή ανεβάζει φέτος για πρώτη φορά στην Αθήνα και από τις 18/2 έως 28/2/2001 την όπερα του Νίνο Ρότα «Καπέλο από

Ψάθα Ιταλίας» («μουσική φάρσα» τη χαρακτηρίζει ο ίδιος) βασισμένη στο ομώνυμο έργο του Λαμπίς.

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

7 χρόνια Θεατρικής Παρουσίας

- 1995 - «Παπαφλέσσας», σκην.: Λ Θεοδωρόπουλος
- 1996 - «Το Ρολόι» του Κώστα Μουσελά,
«Ο Ανδρειωμένος» των Χοπ & Μίντλμας, και
«Πρόταση Γάμου» του Άντον Τσέκωφ, σκην.: Κ. Λαός
- 1997 - «Παντρολογήματα», Νικολάι Γκόγκολ,
«Ο Μαγικός Αυτός», Παιδική Σκηνή, σκην.: Κ. Λαός
- 1998 - «Η Κυρά της Θάλασσας» του Ερρίκου Ίψεν, σκην.: Ι. Τυπάλδος
- 1999 - «Ο Μίδας Έχει Αυτιά Γαϊδάρου» του Μανώλη Κορρέ,
σκην.: Π. Παπαϊωάννου
- 2000 - «Δον Καρίλλο» του Σωτήρη Πατατζή, σκην.: Π. Παπαϊωάννου

Πρώτη παράσταση του «Καπέλλο από φάθα Ιταλίας» - 14 Αυγούστου 1851 Palais Royal, Paris